

РЕШЕНИЕ

№ 13497

гр. София, 31.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 22.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **3090** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.211 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на Г. Г. С. срещу Заповед №Л-32/24.01.2024г. на Началника на затвора С. – ГД“ИН“, с която му е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от шест месеца.

Жалбоподателят счита заповедта за незаконосъобразна, издадена при съществено нарушение на административно – производствените правила и при неспазване на материалния закон. Твърди, че не са ясно посочени фактическите и правни основания за нейното издаване. Липсва обобщена справка, изготвена от Д., а изслушването на държавния служител в един и същи протокол от началника на затвора за две отделни дисциплинарни деяния, за които са наложени две отделни дисциплинарни наказания е недопустимо. На същата дата, когато е връчена процесната заповед, на жалбоподателя е била връчена и заповед №Л-381/24.01.2024г., издадена от Главния директор на ГД „Изпълнение на наказанията“, с която се налага дисциплинарно наказание „Уволнение“, като уволнението предхожда наказанието „Порицание за срок от шест месеца“, наложено от по-нисък по степен административен орган в лицето на началника на затвора. Прекратяването на служебното правоотношение е фактическо и правно основание да се счита, че от този момент жалбоподателят е загубил качеството си на държавен служител., следователно процесната заповед, с която е наложено по-леко дисциплинарно наказание за друго, по-леко дисциплинарно нарушение е

материално незаконосъобразна.

В последното съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не изпраща представител. Постъпила е писмена защита от адв. Т..

Ответникът - Началникът на затвора С. при ГД“ИН“ - МП, чрез юрк. К. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, възразява за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд София - град, I АО, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорената заповед на държавния служител мл. инспектор Г. Г. С. – надзирател I-ва степен в затвора [населено място] е наложено дисциплинарно наказание „порицание за срок от шест месеца“ на основание чл.194, ал.1 и ал.2, т.2 от ЗМВР за нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в неявяване на работа на 08.01.2024г. без уважителна причина. Със Заповед №Л-4222/06.10.23г. на Главния директор на ГД“ИН“ срещу служителя е образувано дисциплинарно производство за нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.4 от ЗМВР и чл.203, ал.1, т.7, предл. първо – превишаване на власт и т.13 – деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата. По този повод, със същата заповед (на лист 55 от делото), служителят е бил временно отстранен от длъжност, на основание чл.214, ал.1, т.1 от ЗМВР за срок до два месеца, като срокът на временното отстраняване, според ДНО е изтекъл на 06.01.2024г. На 08.01.2024г. Г. Г. С. е бил длъжен да се яви на работа, но не се е явил, на 09.01.2024г. е представил болничен лист за временна неработоспособност, считано от 09.01.2024г. до 18.01.2024г. Неявяването на работа за един работен ден на 08.01.2024г. без уважителни причини е прието за нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.1 и ал.2, т.2 от ЗМВР, за което му е наложена дисциплинарно наказание „порицание“ на основание чл.200, ал.1, т.3 от ЗМВР.

Изпратена му е покана за изслушване по пощата с обратна разписка, проведен е разговор по телефона със служителя на 11.01.2024г. в 9,30ч., за което има данни в докладна записка вх. № 762/11.01.2024г. (л. 10 от делото). С протокол рег. № 1368/19.01.2024г. е удостоверено изслушването, проведено в кабинета на началника на затвора при което заявява, че няма уважителни причини за неявяване на работа на 08.01.24г.

Заповедта, видно от собственоръчно направеното върху нея отбелязване е връчена на 06.03.2024г. в 10,50ч., като служителят е записал, че я счита за незаконосъобразна, поради факта че не носи качеството на служител по ЗМВР, тъй като срещу него вече е издадена заповед за дисциплинарно уволнение от директора на ГД“ИН“.

В съдебно заседание е разпитана свидетелката Д. В. – служител в отдел „Човешки ресурси“ в затвора С., която твърди, че заповедите за порицание – два броя (за шест месеца и за една година) са били връчени на С. преди заповедта за уволнение. Последната е издадена от Главния директора на ГД“ИН“ и му е била връчена около 12ч на 06.03.2024г., а двете заповеди за порицание са били връчени около 9,30 – 10

часа на същия ден.

При установената фактическа обстановка съдът стига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт, но по същество се явява основателна. Издадена е от компетентния по смисъла на чл. 204, т. 3 от ЗМВР орган, при спазване на административно-производствените правила и е в предвидената в чл. 210, ал. 1 от ЗМВР форма, но при нарушение на материалния закон.

На първо място, в заповедта от 06.10.2023г., с която служителят С. е бил отстранен от работа не е посочен конкретно срока на отстраняване или датата, на която е следвало той да се яви на работа, след изтичането на този срок. Изразът „за срок до 2 (два) месеца“ е буквално преписан от бланкетната разпоредба на чл.214, ал.3 от ЗМВР, но не сочи конкретен срок. Това е максимално допустимият срок за отстраняване, като след изтичането му, за дисциплинарни производства, които представляват фактическа и правна сложност може да се продължи с още един месец, но съобразно с конкретиката на дисциплинарното производство, служителят може да се отстрани и за по-кратък срок от два месеца.

Дори и да се приеме, че волята на Гл. директор на ГД“ИН“ е била да отстрани служителя за срок от два месеца, неправилно ДНО – Началникът на затвора С. е приел, че срокът на отстраняването е изтекъл на 06.01.2024г. На основание чл. 60, ал.3 ГПК срокът, който се брои на месеци, изтича на съответното число на последния месец, а когато последният ден от срока е неприсъствен (ал.6), срокът изтича в първия следващ присъствен ден. Следователно, двумесечният срок за отстраняване, считано от 06.10.2023г., когато е издадена заповед № Л-4222 не е изтекъл на 06.01.2024г., тъй като това е бил неприсъствен ден (събота), а е изтекъл в първия присъствен ден - 08.01.2024г. Следователно, служителят е следвало да се яви на работа на 09.01.2024г., но от същата дата той е представил издаден му валидно болничен лист.

Освен горното, съдът не кредитира показанията на разпитаната свидетелка В. - служителка на ответника, поради явно противоречие с направеното при връчването на оспорената заповед възражение от С., за издадена преди това заповед за уволнение, по силата на която той не се явява служител на ГДИН. Последната заповед съдът е изискал от ответника с разпореждането си от 04.04.24г. за насрочване на делото, но същата не е представена в проведените две открити съдебни заседания, за да се свери евентуално отбелязания върху нея час на връчване.

Поради горното заповедта е незаконосъобразна и следва да се отмени, като на жалбоподателя се присъдят направените разноски за държавна такса и адвокат в размер на 810 /осемстотин и десет/ лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 11 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Г. Г. С. Заповед №Л-32/24.01.2024г. на Началника на затвора С. – ГД“ИН“, с която му е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от

шест месеца.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на Г. Г. С. направените разноси по делото в размер на 810 /осемстотин и десет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: